

Pompeu Fabra i Poch, quatre virtuts i tres eines

Antoni POL i SOLÉ

Pompeu Fabra i Poch, com tot home, tenia unes aptituds personals que el varen distingir i, com qualsevol altre, va disposar, en la seva vida, d'unes eines per poder desenvolupar els seus talents i poder oferir així el seu fruit a la resta de la societat en què va decidir viure. I, malgrat les dificultats de l'època o temps que li va tocar, va reeixir. El seu llegat encara avui ens guia.

Però també ens ha de guiar la seva actitud davant els reptes vitals i com usar les eines disponibles i les pròpies virtuts.

Quatre virtuts que el van caracteritzar foren la intel·ligència, o capacitat d'entendre i estructurar la realitat; la imaginació, o capacitat per crear nous models; la generositat, o capacitat d'oferir el teu saber i treball desinteressadament a la societat que t'envolta, i l'audàcia, o capacitat per poder superar els conflictes sense l'ús de la força malgrat la raó.

Les eines disponibles, a l'abast de tothom, són sempre diverses. Les essencials, però, cal saber-les escollir.

Ofrena floral a la tomba de Pompeu Fabra al cementiri de Prada, 20 d'agost de 2015

En el cas de Pompeu Fabra i Poch varen ser-ne tres: l'ús de la memòria, o el passat; l'ús del treball, o present, i l'ús del projecte, o futur.

El seu record, a més del reconeixement que es mereix, ens convida a qüestionar-nos sobre quines són les nostres aptituds i quines les eines en el nostre particular projecte vital en pro de la societat en la qual hem decidit desenvolupar-nos.

Antoni Pol i Solé,
patró a la Fundació UCE per la SAC (1988-2014)